

[Arne Bjerregaard]

selv om statsministeren dengang var enig i vores synspunkter. Man ville gabe alt for højt og ikke være konsekvent og sige: skal vi fjerne ungdomsarbejdsløsheden, så må vi være så konsekvente, at vi tager årgang for årgang og siger: vi har sørget for, at der ikke findes ungdomsarbejdsløshed op til 21 år. Så kan vi gå op til 22 år osv. Så er man konsekvent, og så kan man styre. På den anden måde, hvor man vil gabe så vidt, er det ganske håbløst at løse problemet, for så må vi erkende, at der kommer både overlappingsproblemer og misbrugsproblemer osv. Det ved socialdemokratiet udmærket, men dengang afslog man det forslag, som partiets egen statsminister faktisk var gået ind på.

Men vi erkender stadig problemet, og vi erkender også, at det ikke nytter, at vi bliver ved med at skælde hinanden ud for, hvad vi ikke gjorde på daværende tidspunkt og gør på nuværende tidspunkt. Derfor ser vi med en vis velvilje på de forslag, som socialdemokratiet har stillet til finanslovsforlaget, og for at vise vores vilje vil vi undlade at stemme til disse ændringsforslag, hvorved vi viser, at vi gerne vil være med til i fællesskab at løse disse, synes jeg næsten, alvorligste problemer for vort samfund, for netop de unge er jo fremtiden, og hvis vi ikke sørger for at skabe rimelige vilkår for dem, hvad så med fremtiden?

Om ændringsforslagene i øvrigt – nu har jeg jo lovet at ville fatte mig i korthed – skal jeg blot meddele, at vi vil stemme for nogle få af socialdemokratiets og de radikales ændringsforslag. Om fremskridtspartiets ændringsforslag må vi sige, at det selvfølgelig ville være rart at få et underskud på statsfinansierne, der var 10 mia kr. mindre, men jeg tror ikke, at fremskridtspartiet har set i øjnene, at de fleste af deres ændringsforslag har kontraktive virkninger, som betyder, at besparelsen ikke bliver ret stor, måske endda bliver negativ. Når man prøver på at lave den slags ændringsforslag, synes jeg, man skulle indregne, om det i grunden har en netto-virkning. Man siger nok, at det påvirker beskæftigelsen, men hr. Maisted ved også udmærket, at hvis man afskediger folk her og nu, varer det et stykke tid, inden man får dem beskæftiget, altså vil der være kontraktive virkninger ved deres afskedigelse, altså skal de have understøttelse, og hvor er så besparelserne henne?

Der er én ting, der undrer mig, og det er, at hr. Maisted kaster sig over de radikale. Det er ikke, fordi jeg skal forsvare de radikale, men jeg synes, de radikale har lov til at forhandle med enhver regering, som de vil, ligesom fremskridtspartiet har lov til at forhandle, som de vil, og når hr. Maisted taler om de radikales vægelsind, og jeg ved ikke hvad, må jeg spørge mig selv, hvorledes fremskridtspartiet vil klare sig efter det valg, som hr. Maisted har udskrevet i dag. Man stemmer imod et finanslovsforslag, man får et valg, og fremskridtspartiet kommer i alt fald ind igen – det er jeg ikke i tvivl om – og de vil givet stemme på den samme statsminister, og så foreligger der det samme finanslovsforslag. Hvad vil fremskridtspartiet så gøre? Er det så ikke vægelsind at sige: ja men når vi har været den runde igennem, vil vi stemme for finanslovsforlaget? Det bliver jo konsekvensen.

De ændringsforslag, som bliver vedtaget, giver i alt fald kristeligt folkeparti grund til at have en positiv indstilling til finanslovsforlaget, som det da foreligger, og vi vil gerne stemme for det, men som jeg har sagt, ser det jo ud til, at det flertal, som der i grunden er for de væsentligste dele af finanslovsforlaget, smuldrer af partitaktiske årsager. Andre årsager kan der vel ikke være.

Hvad angår Ranum seminarium, vil jeg afvente ministerens reaktion på bl.a. hr. Bilgrav-Nielsen's indlæg.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne komme med en bemærkning i anledning af et enkelt punkt i finanslovsforlaget, og det er under § 20, undervisningsministerens område. Der er stillet et ændringsforslag nr. 733 om tandlægeuddannelsen. Punktet er optaget med en besparelse på 1,8 mill. kr. på finanslovsforlaget for 1984.

Jeg vil gerne begynde med at sige, at jeg er enig med undervisningsministeren og de sagkyndige i, at der for øjeblikket uddannes for mange tandlæger. Jeg skal derfor helt og fuldt støtte, at der spares på dette område ved, at man optager færre studerende til næste år, men den tekstanmærkning, der følger med ændringsforslag nr. 733, som siger, at besparelserne ensidigt skal bæres i Århus, må jeg på det skarpeste tage afstand fra.